

midaigi, kui aga seda, mis ta oma näpu wahele saab. „Aah, jah! — invitasiid teised — kül see oleks rätsepale meeles pärast, kui keegi minud ei usuks, — ega siis keegi enam kaa ei usuks, et ta iga kue pealt tükki riet näpu wahele wötab ja oma tasku pistab!“ Nönda ja mitmel viisil naersid veel mehitest. Rätsepa jüda sai kül täis, kui ta seda nalja kuulis ja teised teda ta ammeti pärast, mis ise enesest annus kül on, narrisid. Üga ta oli wait, fest ta seisis üssi nii mitme vastu.

Sel ajal, kui nemad nönda sündinud imessajast kõnelesid ja seda seletasid, oli üks viisakas noor mees kaa tiipa astunud ja pudeli õlut wötnud. Näitas nagu oleks ta trahteri tüdrukuga enne tuttav, fest naad rääkisid teine teisega waikfeste ja waatasid lahkesti teine teise filmi kui föbrad ja pilgutajid kaa filmi, kui naad arivasid, et keegi seda tähele ei pannud. Viimaks hakkas noor mees, kui ta kuulis, mis asjus räägiti, kaa teistega juttu ajama, ja mis ta ütles, eli töökide meelest heaste ja targaste väljaarmatud. „Et Tanieliga ühtegei ei oleks sündinud, ütles tema, kes tohib seda volda? selle vastu tunnistanud ju wörbid ta filmis. Üga et kuri waim ise teda mäest ülesse ja siit saadik saatnud, seda ma ei ariva. Ta on liig suureline ja uhke, et ta halva

ja joobmud weerimehe pärast nüsugust waewa peaks nägema. Aga nagu kuidraall upserid ja teisi alamaaid on, nönda on kaa tema valitsuse al teissi kurje wainusid. Nüsugune alam oli kaa see, kes täna Tanielile hirmu andis. Seda arwan ma töoste. Ola olen oma öndsaft ellamemest mönda kuulnud, fest wöin ma seda kül äramöista. Mu ellamem on palju omal ajal maa-ilmas näinud ja kuulnud!“

Köik kuulnud, sinud ja filmad pärani lahti, noore mehe kõned; aga nüüd oli neil sinur himu teada, mis tema oma ellamemest oli kuulnud ja kuda ta seda sündinud asja pidi seletama. Naad ajasid tema peale ja ta kõneles siis veel nönda:

Kuradil ei ole keslegi inimese vastu head nönn, aga — paragu Jumal — rahwas ei usu seda mite. Siirem rahiva hulg auustab ja meelitab teda, nagu kuningat — aga see ei aita. Kes teda keige enamiste auustab ja nimetab, selle wiib ta keige esmalt pörgu ja waewab teda seal rohkeste. Nüüd teame enneti, et keegi nii wääga kuradit ei auusta, ega teda nii sagedaste ei hüü, kui woori ja teupoisid — wöib kül olla, et kaa teiste rahiva seas mitu nöndasamuti teewad; igaüks tunneb ise ennaft parem kui mina. Hea kül,